2. Jeigu atsakymas būtų teigiamas, ar vienintelė priemonė – stabdomąjį poveikį turintis prašymas, t. y. 1980 m. gruodžio 15 d. Įstatymo dėl užsieniečių atvykimo į šalies teritoriją, gyvenimo šalyje, įsikūrimo ir išsiuntimo iš jos 39/82 straipsnio 4 dalyje numatytas ypatingos skubos tvarka teikiamas prašymas sustabdyti vykdymą, teisė pateikti kurį suteikiama prieglobsčio prašytojui, paragintam pateikti savo tarptautinės apsaugos prašymą nagrinėti kitoje valstybėje narėje, susijęs su neišvengiamai vykdytina išsiuntimo ar grąžinimo priemone, yra veiksminga teisės gynimo priemonė, kaip tai suprantama pagal reglamento „Dublinas III“ 27 straipsnį?

([1]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31).

2020 m. liepos 28 d. *Nord Stream 2 AG* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2020 m. gegužės 20 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) nutarties byloje T-526/19 *Nord Stream 2* / *Parlamentas ir Taryba*

(Byla C-348/20 P)

(2020/C 313/21)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Nord Stream 2 AG, atstovaujama *advocaat* L. Van den Hende, *Solicitor* M. Schonberg, *Rechtsanwälte* J. Penz-Evren, J. Maly

Kitos proceso šalys: Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti 2020 m. gegužės 20 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) nutartį byloje T-526/19 *Nord Stream 2* / *Parlamentas ir Taryba*, visų pirma rezoliucinės dalies 1, 3, 4 ir 6 punktus;

— tiek, kiek Teisingumo Teismas mano, kad bylos situacija tai leidžia, atmesti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, pripažinti ieškinį priimtinu ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš esmės arba, subsidiariai, pripažinti, kad ginčijama priemonė yra tiesiogiai susijusi su apeliante ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis nuspręstų dėl konkrečios sąsajos arba įtrauktų šį klausimą į bylos nagrinėjimą iš esmės; ir

— priteisti iš Tarybos ir Parlamento apeliantės bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas Bendrajame Teisme.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmajame apeliacinio skundo pagrinde, kurį sudaro dvi dalys, apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, kai taikė tiesioginės sąsajos reikalavimą ir nusprendė, kad apeliantė neturėjo *locus standi*, kiek tai susiję su jos ieškiniu dėl 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/692 ([1]) (toliau – Pakeitimų direktyva) panaikinimo.

Bendrasis Teismas suklydo nusprendęs, kad direktyva (įskaitant Pakeitimų direktyvą) prieš priimant perkėlimo priemones arba prieš pasibaigiant perkėlimo terminui negali savaime tiesiogiai paveikti ūkio subjekto teisinės padėties, o tai faktiškai reikštų, kad atmetama bet kokia galimybė pareikšti ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

Bendrasis Teismas suklydo valstybės narės diskrecijos klausimą įvertinęs visiškai bendrais terminais ir nenagrinėjęs, kokį poveikį diskrecija konkrečiai darys apeliantės teisinei padėčiai, atsižvelgiant į jos ieškinio dalyką.

Antrajame apeliacinio skundo pagrinde apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų vertindamas Tarybos prašymus išimti iš bylos medžiagos tam tikrus dokumentus ir tenkindamas jos prašymus. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas suklydo visą vertinimą atlikęs pagal Reglamentą 1049/2001 ([2]) dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais, tačiau nenagrinėjęs, ar tie dokumentai buvo akivaizdžiai svarbūs sprendžiant ginčą. Bendrasis Teismas taip pat suklydo taikydamas apribojimus, kuriuos Teisingumo Teismas konkrečiomis neatidėliotinomis sprendimų *Vengrija* / *Parlamentas* ir *Slovėnija* / *Kroatija* ([3]) aplinkybėmis yra nustatęs kitokioms visiškai skirtingo pobūdžio situacijoms. Galiausiai Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprendęs, kad labai svarbus yra apeliantės pagal Energetikos chartijos sutartį pradėtas arbitražo procesas, nors tai nėra svarbu jam atliekant vertinimą bet kokiu pagrindu, net ir pagal Reglamentą 1049/2001.

([1]) 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/692, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių (OL L 117, 2019, p. 1).

([2]) 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331).

([3]) 2019 m. gegužės 14 d. Nutartis *Vengrija* / *Parlamentas*, C-650/18, nepaskelbta Rink., EU:C:2019:438; 2020 m. sausio 31 d. Sprendimas *Slovėnija* / *Kroatija*, C-457/18, EU:C:2020:65.

2020 m. liepos 30 d. Liviu Dragnea pateiktas apeliacinis skundas dėl 2020 m. gegužės 12 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimtos nutarties byloje T-738/18 *Dragnea* / *Komisija*

(Byla C-351/20 P)

(2020/C 313/22)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantas: Liviu Dragnea, atstovaujamas advokatų C. Toby, O. Riffaud, B. Entringer

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apelianto reikalavimai

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti visą skundžiamą Bendrojo Teismo nutartį;

— panaikinti Komisijos sprendimą (OCM(2018)20575), nusiųstą apelianto teisiniam atstovui 2018 m. spalio 1 d. raštu;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas apeliacinį skundą apeliantas remiasi trimis pagrindais.

Pirmasis pagrindas grindžiamas OLAF reglamento ([1]) 9 straipsnio 1, 2 ir 4 dalių bei apelianto teisių į gynybą atliekant tyrimą, įskaitant teisę būti išklausytam ir nekaltumo prezumpciją, pažeidimu.

Antrasis pagrindas grindžiamas gero administravimo atliekant tyrimą principo pažeidimu ir atsisakymu pradėti tyrimą dėl OLAF atliekamo tyrimo.